

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 166/06-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. mája 2006 predbežne prerokoval sťažnosť H. H., bytom B., zastúpenej advokátkou JUDr. M. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 16 C 336/99 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť H. H. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. apríla 2006 doručená sťažnosť H. H., bytom B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátkou JUDr. M. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 16 C 336/99.

Sťažovateľka žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených základných práv v predmetnom konaní, priznal jej „náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 150 000 Sk“ a náhradu trov konania.

Zo sťažnosti a k nej pripojených písomností vyplýva, že rozsudkom okresného súdu č. k. 16 C 336/99-157 z 15. novembra 2005 bolo vyhovené návrhu sťažovateľky voči odporcovi D., s. r. o., B. o zaplatenie 215 000 Sk s príslušenstvom. Rozsudok okresného súdu nadobudol (podľa zistenia ústavného súdu) právoplatnosť 3. januára 2006. Podľa názoru sťažovateľky okresný súd v predmetnom konaní porušil ňou označené základné práva.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak [§ 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)].

Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na

predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že okresný súd v napadnutom konaní porušil základné právo zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo o inom zásahu dozvedieť.

Zo sťažnosti jednoznačne vyplýva, že okresný súd v predmetnej veci meritórne rozhodol 15. novembra 2005 rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť 3. januára 2006. Sťažnosť bola doručená ústavnému súdu 27. apríla 2006, to znamená, po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty. Preto bolo potrebné sťažnosť ako oneskorene podanú odmietnuť.

Ústavný súd nad rámec uvedeného poznamenáva, že medzi skutočnosťami, ktoré skúma podľa svojej štandardnej judikatúry pri namietaní porušenia ústavou zaručeného práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy patrí aj to, či vec bola právoplatne skončená skôr, ako sa navrhovateľ domáhal ochrany svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, pretože ústavný súd poskytuje ochranu základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k porušeniu namietaného práva došlo alebo porušenie v tomto čase ešte trvalo (I. ÚS 34/99), pretože účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu, ktorý sa dosiahne právoplatným rozhodnutím (II. ÚS 26/95, I. ÚS 47/96, I. ÚS 55/97, I. ÚS 57/97, I. ÚS 10/98).

Keďže pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľky ústavný súd zistil, že súdne konanie, v ktorom namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru), bolo právoplatne skončené ešte pred podaním jej sťažnosti ústavnému súdu, bolo možné jej sťažnosť odmietnuť aj ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o konaní pred ústavným súdom.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. mája 2006